

die de landen tussen Maas en Rijn onveilig maakten. Drie keer n.l. van 1734-1756, van 1762-1776 en van 1790-1798 hebben benden "Bokkenrijders" te nacht en ontij door onze landouwen gezworven, en ofschoon hoofdzakelijk Zuid-Limburg hun eldersade was, de 2de bande drong ook door in Gulik en in het amt van Montfort. Merst toen de Franssen al de kleine gebieden tot een groot geheel hadden georganiseerd en daarmee de tallose grenzen die ons gewest doorsneden, hadden weggevaagd, was het uit dat de rechteloosheid en konden deze booswichten zich niet meer in enkele ogenblikken tijds over de een of andere grens in veiligheid stellen.

Het voorspel tot de Franse overheersing begon voor Limburg reeds in 1792. Op 26 April verklaarden de Franssen de oorlog aan Oostenrijk en nog in dezelfde maand vielen zij de Oostenrijkse Nederlanden binnen en rukte zegevierend op door het Belgische Land. Op 1 Februari 1793 verklaarde het land van Lodewijk XVIII de oorlog ook aan de Republiek der Verenigde Nederlanden. Op 15 Februari sloeg het Franse leger onder Generaal Miranda het beleg voor Maastricht, nadat reeds op 12 Februari Venlo onder Generaal Champmorin was ingenomen. Roermond was reeds 10 December 1792 in hun handen. Wanneer zij in het Land van Montfort doordrongen is niet met zekerheid bekend. In de nacht van 7 op 8 December 1792 bereikte een voorhoede van 1500 Franssen de stad Maeseijk. In de daarop volgende nacht van 8 op 9 December om 4 uur werd aan de overzijde van de Maas bij Stevensweert heftig geschoten. Met de Staten was Frankrijk toen nog niet in oorlog, en Stevensweert zal dus ook wel met rust gelaten zijn. Wel had men in die nacht het gebruik van het veer gevraagd, doch nadat hen gezegd was dat het een Hollands veer was, had men verder daarvan afgezien. Al weten we niet wanneer de Franssen in het Land van Montfort doordrongen, wel is het bekend dat zij